

ledes at en Rejse fra København til Aarhus og Retour kunde gøres paa een Dag, i alt Fald i Sommerhalvaaret, og jeg har den særlige Grund til at gaa den Vej, at det i finansiell Henseende er forholdsvis let at gennemføre, uden at Spørgsmaalet om den ene eller den anden Jyllandsforbindelse endeligt foregribes.

Jeg har i Finanslovsforlaget indladt mig paa den tilsyneladende Selvmodsigelse at erklære en fast Forbindelse mellem Masnedø og Orehoved for det eneste rationelle, der er at gøre paa denne Route, uden at jeg dog har foreslaaet en saadan fast Forbindelse. Naar jeg her nøjes med som midlertidig Foranstaltning at foreslaa Anskaffelsen af en ny Færge uden dertil hørende Færgelejer, skyldes det ikke alene finansielle Hensyn, men ogsaa politiske. Da Forslaget om Anlæg af en Bro ved Masnedø-Overfarten sidst forelaa til Behandling her i Tinget, mødte det jo en Modstand, som for øvrigt ikke alene formede sig efter Partigrupperingen. Ministeriet har ikke anset det for rigtigt at bringe et Spørgsmaal som dette frem til Beslutning, idet Regeringen under den nuværende Situation i det hele har givet Afkald paa Forelæggelse af Sager, om hvilke Meningerne har staaet saa skarpt mod hinanden som i dette Tilfælde. Men paa den anden Side har vi ikke haft noget imod, at Spørgsmaalet blev drøftet.

De ærede Medlemmer for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) og de to forhenværende Trafikministre, de ærede Medlemmer fra Verringe (Jensen-Sønderup) og Frederikshavn (Thomas Larsen), har hver for sig fremsat udførlige og interessante Udtalelser til Fordel for Broen, medens det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har udtalt sig overvejende imod den. Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds for saa vidt har beredt mig en Skuffelse, som hans Modstand mod Broen ikke synes at være blevet ringere siden sidst, uagtet Trafikken dog er tiltaget ganske overordentligt, og uagtet hans Modstand sidst væsentligst hvilede paa Frygten for, at Trafikken skulde gaa tilbage. Drøftelsen har maaske dog gjort sin Nytte. Jeg skal ganske afstaa fra at revidere de

Regnestykker, som er anstillede af Tilhængere og Modstandere, og med hvilke ærede Medlemmer og tidligere Ministre har bombarderet hinanden. Hvis jeg kommer i den Situation at skulle forelægge et Lovforslag angaaende denne Sags Ordning, maa jeg dog komme med mit eget Regnestykke. Men forinden dette kan ske, maa vi komme hinanden nærmere i Forstaaelse eller vide, at vi ikke kan komme hinanden nærmere, og da hver for sig gøre vor Mening gældende. Jeg vil imidlertid gøre et Forsøg paa at komme det ærede Medlem for Horsens Landkreds nærmere allerede nu, og jeg gør det, fordi jeg tror at kunne forstaa det ærede Medlems Standpunkt i denne Sag og derfor ogsaa til en vis Grad billiger det. Jeg vil da først og fremmest sige, at det neppe er Regnestykkerne, der skiller os i denne Sag. Grunden til, at det ærede Medlem er imod Broen ved Masnedø-Overfarten, er i første Række den, som han sidst anførte, at han frygter for, at man ved at gaa til denne betydelige Udgift skal lamme Statens økonomiske Evne til Skade for andre paatrængende nødvendige Foranstaltninger, og navnlig til Skade for den af det ærede Medlem saa stærkt krævede Jyllandsforbindelse. Derfor benyttede han det Udtryk, at disse Hovedroutespørgsmaal burde tages op til en samlet Overvejelse. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem ikke dermed uden videre har ment, at naar man vilde give ham Refsnæs—Hou-Routen, kunde man gerne til Gengæld faa Broen ved Masnedø; naar man ikke har Raad til den ene Ting, kan det ærede Medlem jo ikke mene, at man kunde have Raad til dem begge. Men det, som det ærede Medlem, saa vidt jeg kan forstaa, ønsker, er at faa Garanti for, at Anlægget af Masnedø-Broen ikke skal blive en Hindring for den snarlige Udførelse af de øvrige lige saa nødvendige Foranstaltninger, som trænger sig paa, og heriblandt ogsaa en god Jyllandsforbindelse. Jeg har aldeles afholdt mig fra at imødegaa det ærede Medlem for Horsens Landkreds, idet jeg til lægger det, som jeg anser for hans Hovedbælggrund, saa stor Betydning, at de øvrige Grunde neppe er andet end de Vaaben, hvormed han forsvarer sin Stilling.